

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **A., s.r.o.**, zastúpený: JUDr. M. K., advokát, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/223/12706-76265/2006/992517-r, zo dňa 15.11.2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/8/2007-33 zo dňa 30.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/8/2007-33 zo dňa 30. októbra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6S/8/2007-33 zo dňa 30.10.2008 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/12706-76265/2006/992517-r zo dňa 15.11.2006, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice IV č. 698/320/48379/06/Sedm,Gaz zo dňa 20.06.2006 – dodatočný platobný výmer, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.) vyrubil žalobcovi – platiteľovi

dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH), daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2005 v sume 51 679,-- Sk na tom základe, že pri overovaní identifikačného čísla (ďalej IČ) dane z pridanej hodnoty maďarského odberateľa žalobcu spoločnosti S.-X. K., na základe údajov v systéme VIES údajov získaných prostredníctvom maďarského systému údajov, bolo zistené, že odberateľovi žalobcu bolo pridelené daňové identifikačné číslo (DIČ) platné pre Európsky trh až dňa 22.02.2006, teda takmer dva mesiace po tom, ako bolo zrealizované a vyfakturované predmetné daňové plnenie, keďže žalobca ako dodávateľ vystavil dňa 08.12.2005 faktúru č. 2519039 pre odberateľa S.-X. K., Maďarsko v celkovej sume 91 358 eur, t.j. 3 455 250,90 Sk. V decembri 2005 spoločnosť S.-X. K., nebola v Maďarsku identifikovaná pre DPH pre trh Európskych spoločenstiev, z tohto dôvodu nebola splnená podmienka obsiahnutá v ust. § 43 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov, čo malo za následok vznik daňovej povinnosti v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH, podľa ktorého daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Z tohto dôvodu bol žalobca ako platiteľ DPH zo základu dane 2 903 572,20 Sk vyúčtovanej vo faktúre č. 2519039, odvieť DPH vo výške 551 678,70 Sk.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri obchodovaní v rámci vnútorného trhu európskeho spoločenstva je dôležité, aby obchodní partneri boli osobami identifikovanými pre daň. Identifikačné číslo DPH je číslo ustanovené v článku 22 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ smernice 77/388/EHS (ďalej aj Šiesta smernica). Každé jednotlivé identifikačné číslo musí mať prefix podľa medzinárodnej normy ISO č. 3166, alfa 2, pomocou ktorého sa dá identifikovať členský štát vydávajúci toto identifikačné číslo (článok 22 ods. 1 písm. d/ Šiestej smernice). Členské štáty musia prijať opatrenia potrebné na zaistenie toho, že identifikačné systémy rozlíšia zdaniteľné osoby referované pod písmenom c/ a na to, aby sa zabezpečilo správne uplatnenie prechodných opatrení pre zdanenie interných transakcií v rámci spoločenstva ako sú stanovené v tejto hlave (článok 22 ods. 1 písm. e/ šiestej smernice Rady).

Podľa článku 1 ods. 1 tretia veta nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo dňa 07.10.2003, ktoré nadobudlo účinnosť 01.01.2004, toto nariadenie stanovuje pravidlá a postupy pre výmenu určitých informácií elektronickými prostriedkami, najmä čo sa týka DPH ohľadom transakcií vnútri spoločenstva.

Podľa článku 27 ods. 1 citovaného nariadenia každý členský štát prevádzkuje elektronickú databázu obsahujúcu register osôb, ktorým boli v uvedenom členskom štáte vydané identifikačné čísla DPH.

Podľa článku 27 ods. 4 nariadenia Rady príslušné orgány jednotlivých členských štátov (podľa článku 2 nariadenia) zabezpečia, aby osoby zúčastnené na dodávke tovarov a služieb vo vnútri spoločenstva mali možnosť získavať informácie o platnosti identifikačného čísla DPH akejkoľvek určenej osoby.

Článok 27 ods. 4 nariadenia teda priznáva dodávateľom možnosť získať potvrdenie o platnosti identifikačného čísla DPH ktorejkoľvek konkrétnej osoby. Každý členský štát má vlastný systém na overovanie identifikačných čísel DPH, v závislosti od členských štátov možno žiadosť o overenie cez telefón, fax alebo elektronicky cez internetovú stránku (citované z osobitnej správy č. 8/2007 o administratívnej spolupráci v oblasti daní z pridanej hodnoty spolu s odpoveďami Komisie). Toto nariadenie, ktoré je vykonávacím predpisom k Šiestej smernici bez potreby ďalšej vnútroštátnej úpravy stanovilo právo podnikateľských subjektov overiť si platnosť identifikačného čísla DPH subjektov iných členských krajín.

Pretože pri intrakomunitárnom obchode má podstatný význam identifikačné číslo pre DPH, dodávateľ (v našom prípade žalobca) mal možnosť požiadať o informáciu na centrálnom úrade – CLO zriadenom pri Daňovom riaditeľstve Banská Bystrica. Tým, že tak žalobca neurobil a spoľahol sa iba na informácie o identifikačnom čísle pre DPH od objednávateľa, nevykonal všetky rozumné opatrenia, ktoré boli v jeho moci, aby sa uistil, že dodávka vnútri spoločenstva nebude viesť k daňovému úniku (podvodu) – rozsudok Súdneho dvora vec C-409/04).

S poukazom na oprávnenie podľa článku 27 ods.4 citovaného nariadenia Rady a s poukazom na povinnosť preukázať splnenie podmienok pre uplatnenie oslobodenia od dane podľa § 43 zákona o DPH na strane daňového subjektu, je potrebné podľa krajského súdu, vykladať pojem „osoba identifikovaná pre daň v inom členskom štáte“ tak, ako to urobil žalovaný, t.j. osoba identifikovaná pre daň pre intrakomunitáme obchody. Keďže účelom európskej úpravy je prenos daňových príjmov do štátu spotreby, osobou povinnou odvieť daň za takú dodávku bude len tá osoba, ktorá je identifikovaná pre DPH pre intrakomunitáme

obchody. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že podmienky pre oslobodenie dodania tovaru od DPH podľa § 43 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH, sú v zákone presne stanovené. Rozhodnutie odporcu, o preskúmanie ktorého je vedený tento spor, sa však od zákonom stanovených podmienok odchyľuje a k týmto pridáva „podmienky“ ďalšie, v zákone neuvedené, ktorých splnenie následne žalovaný skúmal, navyše nedôsledne a z týchto skutkových „zistení“ potom vyvodzoval mylné právne závery. Prvostupňový súd tieto závery odporcu následne prevzal a oprel o nich svoje rozhodnutie, proti ktorému smeruje toto odvolanie.

V zmysle § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH oslobodené od DPH je dodanie tovaru z tuzemska do iného členského štátu za predpokladu, že sú splnené rozhodujúce tri skutočnosti (podmienky):

- a) že tovar bol prepravený do iného členského štátu,
- b) že išlo o predaj za protihodnotu,
- c) že tovar bol dodaný osobe identifikovanej pre daň.

Prvé dve skutočnosti medzi účastníkmi sporné neboli. Spornou sa stalo splnenie tretej zákonnej podmienky a to, či tovar bol dodaný osobe identifikovanej pre daň.

V zmysle ust. § 11 ods. 13 zákona o DPH sa osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte podľa odvolateľa rozumie osoba, ktorej je pridelené identifikačné číslo pre daň v inom členskom štáte. S uvedenou skutočnosťou sa podľa žalobcu súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Konštatovanie súdu prvého stupňa v závere napadnutého rozsudku, že pojem „osoba identifikovaná pre daň v inom členskom štáte“ treba vykladať tak, ako to urobil žalovaný, t.j. osoba identifikovaná pre daň pre intrakomunitárne obchody, je tvrdením nesprávnym a nemajúcim oporu v zákone.

Znenie zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH nehovorí podľa odvolateľa nič o tom, že osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte je osoba, ktorej je pridelené identifikačné číslo pre daň v inom členskom štáte „s oprávnením používať identifikačné číslo DPH na intrakomunitárne obchody“. Túto podmienku zákon nepozná a žalovaný,

rovnako ako správny orgán prvého stupňa si ju medzi zákonom stanovené podmienky „dokombinoval“, pričom prvostupňový súd tento mylný názor prevzal a založil na ňom svoje skutkovo i právne nesprávne rozhodnutie.

Žalobca sa naďalej pridŕža dikcie zákona a má za to, že rozhodujúcou skutočnosťou je to, aby odberateľ (v danom prípade S.-X. K.) v inom členskom štáte bol platcom DPH a mal ako platca DPH pridelené identifikačné číslo pre DPH v tomto členskom štáte. Nepridelenie **d'alsieho** evidenčného čísla (v tvare predpokladanom Smernicou) subjektu, ktorý reálne platcom DPH už je a má už raz pridelené a stále platné identifikačné číslo pre DPH v tomto členskom štáte nemôže znamenať, že takýto subjekt by bol považovaný za platcu DPH pre všetky vnútroštátne i medzinárodné obchody okrem obchodov interkomunitárnych.

Obchodnej spoločnosti S.-X. K. nepochybne bolo pridelené identifikačné číslo pre DPH v Maďarsku ešte pred sporným obchodom so žalobcom. Túto skutočnosť nepopiera ani žalovaný, ani súd prvého stupňa. S.-X. K. teda bola a je osobou identifikovanou pre daň, čím sa znenie § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH naplnilo bezo zbytku.

Cieľom identifikačného čísla v tvare predpokladanom Smernicou 77/388/EHS nie je rozdelenie platcov DPH na dve vyššie naznačené skupiny, táto smernica má za cieľ uľahčiť rozoznávanie platcov DPH od neplatcov DPH. Na túto skutočnosť následne nadväzuje možnosť získať informácie o platnosti tohto čísla, na ktorú poukazuje aj súd prvého stupňa a ktorá má situáciu obchodným partnerom uľahčiť a nie skomplikovať. Rozhodujúcim predsa nie je akým spôsobom, resp. odkiaľ mal navrhovateľ informácie o svojom obchodnom partnerovi a o jeho „platcovstve DPH“, ale to, či tento obchodný partner v skutočnosti v štáte svojho sídla platcom DPH je a teda či má pridelené identifikačné číslo pre DPH v tomto členskom štáte. A S.-X. K.. nepochybne platcom DPH bola a identifikačné číslo pre DPH v Maďarsku pridelené mala. Účelom európskej právnej úpravy totiž skutočne je (ako správne uviedol súd prvého stupňa) prenos daňových povinností do štátov spotreby, avšak osobami povinnými odvieť DPH za takéto dodávky sú všetky osoby, ktoré sú v štáte spotreby platcami DPH (teda ktoré majú pridelené identifikačné číslo pre daň v domovskom členskom štáte) a nie iba niektoré z nich so špeciálnym identifikačným číslom, ako nesprávne uvádza odporca i súd prvého stupňa.

Z uvedených skutočností a dôkazov je teda nesporne zrejmé, že i tretia podmienka stanovená v § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH, pre oslobodenie dodania tovaru z tuzemska do iného členského štátu od DPH, bola splnená a rozsudok prvostupňového súdu, ktorý sa opiera o nesprávne právne názory odporcu, a ktorým prvostupňový súd žalobu zamietol je v rozpore so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je vecne a právne nesprávny. Z týchto dôvodov žalobca navrhuje odvolaciu súdu, aby vo veci vydal rozsudok, ktorým zmení rozsudok súdu prvého stupňa a to tak, že sa zrušuje rozhodnutie odporcu sp. zn. I/223/12706-76265/2006/992517-r zo dňa 15.11.2006 a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že podstatou sporu bolo posúdenie otázky, či maďarský odberateľ S.-X. K. bol v čase vystavenia faktúry osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte a či žalobca si mohol uplatniť oslobodenie podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Správca dane na základe predložených dokladov overoval, či maďarský odberateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Z odpovede Maďarskej colnej správy vyplynulo, že spoločnosť S.-X. K. nebola v čase vystavenia faktúry (08.12.2005) osobou identifikovanou pre daň, t.j. nemala pridelené identifikačné číslo platné pre európsky trh. Toto číslo bolo uvedenej spoločnosti pridelené až dňa 22.02.2006. Žalobca tak v podanej žalobe, ako aj v podanom odvolaní argumentuje tým, že ustanovenie § 43 zák.č. 222/2004 Z.z. upravuje iba to, že nadobúdateľ musí byť osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte a bodka. Čo sa rozumie osobou identifikovanou pre daň upravuje ustanovenie § 11 ods. 13 cit. zákona. Preto požiadavka orgánu prvého stupňa, aby nadobúdateľ bol identifikovaný pre daň v inom členskom štáte pre trh ES je nad rámec zákona. S týmto názorom žalobcu sa žalovaný nestotožňuje. Od 01.05.2004 sa aj Maďarská republika stala členským štátom Spoločenstva a začlenením sa do spoločného európskeho trhu prijala aj Maďarská republika záväzok uplatňovať určité spoločné princípy vyplývajúce z práva Európskej únie. To znamená, že aj subjekty Maďarskej republiky pre obchodovanie medzi členskými štátmi mali mať pridelené IČ pre daň s prefixom príslušného členského štátu podľa medzinárodného standardu ISO. Členské štáty EÚ boli povinné zapracovať do svojho právneho poriadku Šiestu smernicu Rady EÚ č. 77/388/EHS zo dňa 17.05.1977 (platná do 31.12.2006), pričom národným

orgánom bol ponechaný výber formy a metód. Cieľom Šiestej smernice bolo odstrániť obmedzenia pohybu osôb, tovaru, služieb a kapitálu, integrácia národných ekonomík členských štátov EÚ, zabezpečiť, aby spoločný systém DPH nediskriminoval tovar a služby podľa pôvodu, aby spoločný trh umožnil spravodlivú hospodársku súťaž podobajúcu sa skutočnému vnútornému trhu, zjednotiť základné pojmy.

Zavedenie smernice do domáceho práva musí byť také, aby zabezpečilo jej plnú aplikáciu (C-21797 Komisia vs Nemecko). Ustanovenia komunitárneho práva je potrebné vykladať nielen podľa ich textového znenia, ale tiež v kontexte, v ktorom sa vyskytujú a za účelom pravidiel, ktorých sú súčasťou (C-223/98). Národný súd by mal pri interpretácii národného práva postupovať vo svetle znenia a účelu smernice a to v čo najvyššej miere, aby naplnil účel smernice a tým splnil ustanovenia tretieho odseku čl. 249 Zmluvy o ES (C-106/89 Marleasing).

V kontexte s vyššie uvedeným je potrebné podľa žalovaného vykladať ustanovenie § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. a v rámci toho posúdiť otázku, koho možno považovať za osobu identifikovanú pre daň v inom členskom štáte. Má za to, že výklad tohto ustanovenia zákona je správny a je v súlade aj s judikatúrou ESD. Skutočnosť, že Maďarská republika zvolila rozdielne postupy pri pridelovaní identifikačných čísel pre DPH pre vnútroštátne obchody a pre intrakomunitárne dodávky, nemôže to byť posúdené ako poľahčujúca okolnosť pre slovenského dodávateľa (žalobcu). V tejto súvislosti tiež žalovaný poukázal na to, že podstatou úpravy obsiahnutej v § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. nie je, aby dodávanie tovaru nadobúdateľom z iných členských štátov, ktorí sú platcami DPH bolo oslobodené od DPH v Slovenskej republike. Cieľom a podstatou je dosiahnuť prenos daňových príjmov do členského štátu miesta konečnej spotreby dodávaných tovarov zavedením zdaňovania nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva a tak zamedziť dvojitému zdaneniu. Z odpovede maďarskej daňovej správy vyplýva, že maďarský odberateľ dodávku tovaru v Maďarsku nezdanil, z čoho následne vyplýva, že sa nepovažoval za osobu identifikovanú pre daň. Keďže nadobudnutie tovaru v členskom štáte, v ktorom skončila preprava tovaru, t.j. v Maďarskej republike, nebolo zdanené, bolo možné pristúpiť k zdaneniu dodania tovaru v tuzemsku. V ďalšom poukazuje na písomné vyjadrenie k žalobe zo dňa 16.03.2007.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 3Sžf 17/2009 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Z pripojeného administratívneho a súdneho spisu vyplynulo, že žalobca ako dodávateľ dodal spoločnosti S.-X. K., Maďarsko dňa 08.12.2005 tovar vyšpecifikovaný vo faktúre č. X. v celkovej vyčíslenej cene 3 518 739,51 Sk t.j. 91 358 eur. Faktúra mala splatnosť dňa 22.12.2005.

Správca dane – Daňový úrad Košice IV vykonal u žalobcu daňovú kontrolu, o výsledku ktorej vyhotovil protokol o výsledku zistenia daňovej kontroly č. 698/320/285-44013/06/Gaz,Sedm zo dňa 07.06.2006, ktorý bol so žalobcom prerokovaný a bol mu doručený dňa 19.06.2006. Na podklade uvedených zistení správca dane vydal dodatočný platobný výmer č.j. 698/320/48379/06/Sedm,Gaz zo dňa 20.06.2006, ktorým vyrubil žalobcovi ako platiteľovi DPH za zdaňovacie obdobie december 2005 v sume 551 679,-- Sk, keďže bolo v rámci konania zistené, že odberateľ žalobcu spoločnosť S.-X. K., Maďarsko v rozhodujúcom období nemal vydané daňové IČ pre európsky trh a to na podklade údajov nachádzajúcich sa v systéme VIES – systém pre automatickú výmenu informácií o DPH v rámci európskeho spoločenstva. Na podklade uvedeného dospel správca dane a rovnako aj žalovaný vo svojom rozhodnutí č. I/223/12706-76265/2006/992517-r zo dňa 15.11.2006, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane zo dňa 20.06.2006, pretože neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 43 ods. 1 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH, keďže nadobúdateľ tovaru nebol osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. S uvedeným stanoviskom sa stotožnil aj Krajský súd v Košiciach ako prvostupňový súd vychádzajúc najmä zo skutočnosti, že vnútroštátna maďarská právna úprava rozlišuje platiteľov DPH pre vnútroštátny trh a subjekty – platiteľov DPH medzi členskými štátmi, ktoré majú pridelené IČ pre daň s prefixom príslušného členského štátu. Odberateľ žalobcu tak, ako to vyplynulo z medzinárodného dožiadania – CLO (Central Lason Office) pre Maďarsko, spoločnosť S.-X. K. mala v rozhodujúcom daňovom období pridelené daňové

IČ len pre daň, ktoré bolo platné pre domáci trh. IČ pre Európsky trh spoločnosti platí až od dátumu 22.02.2006.

S poukazom na uvedené žalovaný ako aj prvostupňový súd konštatovali, že nebolo možné, aby žalobca postupoval v súlade s § 43 zákona o DPH tak, že by si uplatnil oslobodenie od DPH na predmetný vývoz tovaru. Svoj záver krajský súd opiera o judikatúru Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a najmä o nariadenie Rady (ES) č. 179/2003 zo dňa 07.10.2003, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.02.2004, ktorého obsahom je stanovenie pravidiel a postupu pre výmenu určitých informácií elektronickými prostriedkami alebo vo vzťahu k DPH ohľadne transakcie vnútri spoločenstva, podľa ktorého (čl. 27 ods. 1) každý členský štát prevádzkuje elektronickú databázu obsahujúcu register osôb, ktorým boli v uvedenom členskom štáte vydané IČ pre DPH. Uvedené nariadenie je vykonávacím predpisom k Šiestej Smernici č. 77/388/EHS, pričom z predmetnej smernice do ustanovenia § 43 ods. 1 zákona o DPH bol transformovaný čl. 28c časť A písm. a/ citovanej smernice, na základe ktorého, za vopred definovaných podmienok s cieľom zabezpečiť správnu a priamu aplikáciu zákona o oslobodení od dane tak, aby zabránili daňovému úniku, obchádzaniu alebo zneužitiu zákonných ustanovení. Členské štáty oslobodia od dane tam uvedené položky.

Na základe uvedeného odvolací súd názor krajského súdu, že ustanovenie § 43 zákona o DPH je potrebné vykladať euro konformne a to so zreteľom na čl. 28c časť A smernice č. 77/388/EHS. Takýto výklad smeruje k zamedzeniu daňových únikov, k obchádzaniu alebo zneužitiu zákonných ustanovení. V tomto prípade bolo potrebné prihliadnuť na fakt, že odberateľ žalobcu nemal vydané identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty, tak ako to vyžaduje okrem iného aj čl. 22 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ Šiestej smernice 77/388/EHS, čo potvrdila aj kancelária CLO v Maďarsku. Z jej potvrdenia vyplynulo, že takéto identifikačné číslo odberateľ žalobcu v rozhodnom období, teda v čase predmetnej dodávky a vystavenia daňového dokladu, nemal. Nebol preto osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte s oprávnením používať identifikačné číslo DPH na intrakomunitárne obchody. Z tohto dôvodu aj podľa názoru odvolacieho senátu nevzniklo žalobcovi právo na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu (§ 43 zákona č.222/2004 Z.z.), preto správca dane ako aj žalovaný postupovali zákonne, keď žalobcovi správca dane rozhodnutím zo dňa 20.06.2006 vyrubil za zdaňovacie obdobie december 2005 DPH v sume 551 679,-- Sk. na základe uvedeného

pridržiavajúc sa v plnom rozsahu dôvodov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 2 OSP) senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu č.k. 6S/8/2007-33 zo dňa 30.10.2008.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a nepriznal žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. mája 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková